

tando limitationes, & plures, ac diversos causas distinguit, at tandem descendit ad modum practicandum in hujusmodi compulsionibus, adnotatis duabus sententiis, quæ omnia recolenda sunt apud eum.

37 Duodecimus effectus est, quod negligens teneatur resarcire omnia damna, & reparare injuriam, quæ ex sua negligentia alteri contingunt, ut est tex. expressus in c. si culpa tua de injur., & damno dato, facit tex. in l. si servus 27. §. si quis edificii V. si ex plauso ff. ad l. aquil., l. qui occidit §. in bac quoque ff. eod. Afflict. decif. 279. num. 8., idèo negligens tenetur etiam de casu fortuito, quem mora præcessit c. final. de deposita, Cagnol. in l. 23. num. 87. ff. de reg. jur. Ita commodatarius, & depositarius, qui expediti fuerint in mora restituendi, & interim res pereat casu fortuito, ita ut taliter non fuisset peritura, tenentur ad rei premium exbursandum, ex traditis per Reboll. de Just., & Jure lib. 16. de preclaro num. 7.

38 Decimus tertius effectus est egestas, & inopia, idèo Paulus 2. ad Corintios (qui parce seminat parce, & metet) & Proverb. c. 20. dicitur (noli diligere somnum, ne te egestas opprimat) Proverb. 28. (qui operatur terram suam satiabitur panibus, qui sectatur otium replebitur egestate) Proverb. 18. (omnis piger semper in egestate) Parabolis Salomonis c. 10. egestatem operata est manus remissa, manus autem fortium divitias patrat, qui congregat in messe, filius sapiens est, qui autem sterit aestate filius confusiois. Ad hoc facit, quod scribit Plinius lib. 12. c. 6. quod quidam Caius Furius Cæsinus, dum Agellum suum diligentissime coleret plurimos, & uberrimos fructus colligeret, à vicinis habentibus amplissimos agros, & per neglectam culturam paucissimos percipientibus fructus calumniatus coram senatu, quod maleficiis alienos agros redderet infructiferos, ille atq[ue]lit in judicium plura instrumenta rustica ferramenta egregie facta, graves ligones, Vomeres ponderosos, Boves saturos, dicens, Maleficia mea quirites hæc sunt, quibus addantur lucubrations, vigilæ, & sudores, undè omnium sententiis ipse de diligentia laudatus absolutus abiit, calumniatores vero de negligentia culpati erubescentes fuerunt rejecti; idèo laborantes, & operarios diligentes, vocat dominus ad mercedem recipiendam. Math. 21. venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati esis, & ego reficiam vos; Math. 20. voca ope-

rarios, & da illi mercedem; Ad Tessal. 3. si quis non vult operari, nec manducet, unde, & illud adagium, quæ non laborat non manducat, glos. 2. in l. quamvis alienus ff. de damno infect., & licet loca scripturarum, ut plurimum intelligentur in sensu mistico, & de egestate, & inopia spirituali; tamen etiam de corporali, & temporali benè verificantur; idèo Religiosos otiosos maximè reprehendit, Roderic. q. regul. tom. 4. c. 25. n. 13., & seqq., & Matb. 25. de eo, qui talentum receptum abscondit in terra, atque neglexit negotiari, dicitur, & non habenti, etiam quod habet auferetur ab eo, & tanto magis propter suam negligentiam, egestate torqueatur, Esau Genes. c. 25., quia neglexit sibi labore cibos parare, egestate, & fame coactus, vendidit primogenita; Ambros. lib. 3. epistolarum epist. 25. non longè à fine, ait, otiosus Esau amisit primatus benedictionem, quia maluit cibum accipere, quam querere, laboriosus Jacob apud utrumque parentem invenit gratiam.

39 Decimus quartus effectus est, ut ad evitandam, aut tollendam negligentiam Clericorum, aut beneficiatorum in Ecclesiæ servitio, fieri possit unio beneficiorum pro augmentatione distributionum insufficientium pro sustentatione beneficiatorum, & tunc unio dicitur facta ex causa necessaria, ne scilicet ob tenuitatem alimentorum servitium Ecclesiæ negligatur decif. 91. nu. 1. p. 9. recent., qui tamen effectus propriè non est à negligentia, sed propter tollendam, seu evitandam negligentiam.

40 Decimus quintus effectus est, quod licet minor læsus ex mera sua negligentia, etiam absque dolo adversarii restituatur in integrum, ut latius dicam infra, ubi de negligentia minorum. Odd. de rest. in integ. p. 1. q. 4. art. 2. num. 8., ubi resolvit argumenta dicentium, negligentiam non sufficere, sed requiri, etiam dolum adversarii, nam oppositum legitur in l. minoribus, ibi etiam sine dolo adversarii, C. de in integr. rest.

41 Attamen limita si sit negligentia in petenda restitutione in integrum, quia transacto quadriennio concessio ad petendam huiusmodi restitutionem, si negligat ille, qui fuerat minor, petere, & complecta ætate 25. annorum, adhuc per quatuor annos subsequentes non petat, absque ullo impedimento, & præcisa ignorantia, tunc non amplius restituitur in integrum, quod etiam habet locum

locum in Ecclesia ad cap. 1. de restit. in integrum in 6. concord. tex. in l. fin. C. de tempor. in integrum restit. pet., & Clem. eod. tit., ubi quod tempus statutum ad petendam restitutionem currit negligenti; Redoan. de reb. Eccl. non alien. q. 23. S. 1. num. 10., & seqq., Odd. de restit. in integrum q. 19. num. 36., & seqq. q. 20. num. 32., & seqq., Barbosa in d. c. 1. num. 19. de rest. in integ. in 6., Turricella de alien. rerum Eccl. c. 29. num. 21., ubi & Rota.

42 Sublimata, quia in tribunalibus Urbis ex stylo, si minor, aut Ecclesia passa sit enormissimam læsionem, habito respectu ad totum patrimonium, tunc etiam post quadriennium elapsum conceditur restitutio in integrum. Rota Decif. 412. num. 5. p. 5. rec., Borell. summa Decif. tit. de rebus Eccl. non alien. tom. 1. num. 73., Turricell. tract. de alienat. c. 29. num. 32. 35. 36., & facit tex. ad c. ad nostram de rebus Eccl. non alienand.

43 Decimus sextus effectus est, quod negligens post denuntiationem sibi factam à Juge tollere arborem, quæ in ædes vicinas pendet, perdit eam, & vicinus auctoritate propria poterit arborem scindere, & asportare, ut ponit Barbosa in l. 1. ff. de arbor ceden.

44 Decimus septimus, opem petenti ad repelendam injuriam, si negligas opem, & auxilium præstare, ubi commode possis, censuris injurianti favere, & præsto esse, arg. in c. dilecto de sent. excom. in 6.

45 Decimus octauis, qui est negligens in rebus propriis curandis, non idèo excusabitur si sit negligens in rebus alienis gerendis, quin potius crescit culpa, l. si constante S. si maritus ff. solut. matrim., immò, qui negligit curam domus propriae, non debet eligi ad regendam alienam, seu aliena negotia, sic Paulus 1. ad Timot. c. 3., sit domui sue benè præpositus, quia si domui sue præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit.

46 Decimus nonus, Negligens uti rescripto infra annum, amplius eo se juvare non potest, c. plerumque ubi D.D. de rescriptis.

47 Vigesimus. Negligens in majori, præsumitur futurus negligens in minori. Bartol. in l. ab hostibus 9. sed quod simpliciter in 3. col. ff. ex quibus causis major.

48 Vigesimus primus, per annum negligens in petendo emendationem æstimi sui, seu Casttri, amplius non auditur ad tradit. per Bartol. in l. forma in fine ff. de cens.

49 Vigesimus secundus, in dolo censetur

ille, qui negligit id, ad quod ex natura actionis, & negotii assumpti tenetur, ut est tex. in l. dolus ff. mandati.

50 Vigesimus tertius, eligentes arbitrorum super aliquo contractu, si infra tempus statutum negligunt notificare, vel certificare arbitratorem electum, censetur ab eius arbitrio recessisse. Bartol. in l. si quis arbitratu col. ult. ff. de verb. obligat.

51 Vigesimus quartus: Aequitas negligentibus non suffragatur, Salicet. in l. si ea C. qui acus. non poss. per l. si pupillus ff. de privil. cred., Mastard. de probat. conf. 1230. num. 43., & post eisdem aliosque, Calu. tract. de æquit. l. 2. c. 147. num. 12., sicuti nulla est æquitas, quæ negligenti subveniat, l. pupillus ff. quæ in fraud. cred., Monoch. de recip. possess. remed. ult. sub. n. 14. V. quia ut animadvertisse; Lother. de re benefic. lib. 2. q. 40. num. 104.

52 Vigesimus quintus, Negligentia inducit consumptionem expectativæ, dum quis habet expectativam, & data prima vacatione beneficii, negligat instare pro eius consequitione, nequit amplius virtute illius expectativæ, aliud consequi benefitium, c. si Clericus de præb. in 6., Roman. conf. 329. n. 9., Gabriel. concl. comm. lib. 6. tit. de leg. concl. 2. nu. 6., ubi quod expectatio, intelligitur de prima vacatione, ubi neglecta prima vacatione, expectativa consumpta est, Borell. de comprom. S. 4. glos. 6. num. 7. 8., ubi ex Gersone lib. 1. de contemptu mundi c. 22., quod multò labore vix aquitum est per gratiam, citò perditur per negligentiam.

53 Vigesimus sextus: Est, ut aliqua ex antiquis deducamus, de Cesare Augusto referatur, quod Vivus Mausoleum sibi condidit, ne hæredum negligentia careret honorabili sepulcro. Lavor. de priuso funerandi more tit. 2. c. 11. num. 26. ubi, & aliorum referuntur effectus.

54 Vigesimus septimus: De Virginibus Vestalibus, quarum cura erat curare, ne ignis Deæ Sacer extingueretur, si contigisset, quod negligentia custodientis extinctus foret, ea in abdito clavili detenta flagris plecebatur.

55 Vigesimus octauis: Regula Cancellariæ de annali possessore defendit, annalem possessorem beneficij, etiam si nullum habeat titulum, vel coloratum, ubi regula de trienniali possessore defendit, tantum habentem titulum coloratum, & Gomez. ad reg. de annali q. 8., querit, quænam sit causa differentiationis,

tiae, cum potius yideretur à contra titulum coloratum magis requiri in annuali, quam in triennali possessore, & respondit, quod regula de annali non favet possessori, propter se principaliter, sed propter negligentiam impetrantis; nam cum impetrans potuerit impetrare ante lapsum anni, & sit negligens, id est regula in ejusdem negligentia odium data est.

56 Vigesimus nonus Effectus est, quod causus fortuitus, qui alias solet excusare; Rota Genuea decif. 56. num. 1. per ibi allegata, tamen data negligentia, & mora in restituendorem, quam debet restituere, vel negligentia imputatur, l. cum proposas C. de nautico fænore, l. quod te ff. si certum pet., Ludovisi decif. 146. n. 11. 13. 14.

57 Trigesimus. Ex negligentia oritur tacita renunciatio Jurium, Giurba decif. Sicil. 4. num. 2., Verall. dec. 266. n. 4., Ludovisi decif. 507. num. 4., Fontanell. decif. 282. num. 12., Riminald. Junior consil. 45. num. 12.

58 Trigesimus primus, quod negligens non debet esse melioris conditionis, quam aliis, cui nihil potest imputari, l. Servius ff. quod vi, aut clam, Riminald. Junior. consil. 48. num. 10. Giurba decif. 4. num. 3.

59 Trigesimus secundus. Effectus est, quā-

do, & ubi duo fuerint negligentes vicissim, & alter in alterum, tunc iste negligentia pari compensatione tolluntur; unde si Cajus ex negligentia damnificavit Sempronium in decem in negotiatione, & pariter Sempronius damnificavit in decem per negligentiam Caju, mutua compensatione hujusmodi damnificationes tolluntur, tex. est expressus in l. si animo ff. de compensationibus, quem tex. explicat Beroi consil. 191. num. 34., habere locum, quando par esset negligentia, & par esset culpa, & quando tam ex una parte, quam ex altera non constaret, quis magis, & quis minus damnificasset.

In confirmatione prædictorum mirè facit, quod dixit Salomon. proverb. c. 24. Vers. 30., 31., & 32., per hæc verba (Per agrum homini pigrum transvi, & per Vineam Viri stulti, & ecce totum repleverant Urticæ, & operuerant superficiem ejus spine, & Maceria lapidum destruxerat; Quod cum vidissimum possum in corde meo, & exemplo didici disciplinam. Usquequo piger dormies, Usquequo de somno confurges. Parvum inquam dormies, modicum dormitabis, paucillum manus conferes, ut quiescas, & veniet tibi quasi cursor, egestas tua, & mendicitas quasi vir amatus).

ARTICULUS XV.

Qualis, & quanta Negligentia requiratur ad incurriendas Ecclesiasticas censuras, & poenas, & Irregularitatem.

Liqua in hoc articulo ex comuni D.D. sententia sunt certa, alia vero sub dispositione, & sententiarum varietate.

1. Ad incurriendam excommunicationem majorem, quæ propter omissionē operis præcepti sub excommunicatione imponitur, requiritur culpa mortal, sive negligens, quæ importet culpam latam, oportet enim, quod omittens sciat sibi præceptum opus sub excommunicatione, sicut Matb. c. 18. si Ecclesiastam non audierit sibi sicut etnicus, & publicanus, ut autem audiat Ecclesiastam neglesse est,

ut sciat Ecclesiam præcipere, sitque contumax, & negligens non audiendo, id est non implendo præceptum, quæ contumacia, & negligentia erit gravis, & mortal, dum omittit facere, quod sub poena gravi fuit præceptum, quod indubitate apud omnes dicit Sanchez de matrim. lib. 9. disp. 32. num. 29. ex gravitate enim poena comensuratur delictum c. felicis vers. illua de poenis in 6. c. fine de iis que fuit à majori parte capituli, c. proposuisti dist. 82., ex allegatis per Barbaram in votis decisivis vot. 53. num. 5., facit tex. in l. sanctius C. de poenis, c. non afferamus 24. quest. Vide art. 23.

2. Ex-

2. Excommunicatio verò minor, cum imponatur propter culpam veniale, ut est communicare cum excommunicato, ita poterit etiam propter negligentiam veniale, quæ scilicet importat culpam levem, incurri.

3. De Negligentia requisita ad incurriendam suspensionem, major est difficultas, utrum semper requiratur negligentia lata, seu quæ importet culpam latam, & mortalem, vel etiam sufficiat negligentia levis, aut levissima, quæ importat culpam tantum veniale, observo tamen, quod suspensio quandoque habet rationem poenæ, & non censuræ, & est quando fertur à Judice pro delicto commissio, & in hoc castu non cadit negligentia, de qua hic querimus, quandoque infertur pro delicto committendo, & tunc habet rationem censuræ, contingit autem, quando Episcopus præcipit aliquid fieri sub poena suspensionis latæ, aut ferenda sententia, & Clericus negligit implere præceptum, in quo causa est præfens investigatio, in quo articulo non sic concordant scribentes, qualis, & quanta negligentia requiratur, Navara enim summa c. 27. num. 151., 159., 165., summa Armilla V. suspensio in principio, existimat sufficere culpam levem, qua propter negligentia cum veniali culpa sufficiat.

4. Alii vero, quorum sententiam esse hodie valde receptam, dicit Suarez de censur. disp. 28. sec. 4. num. 6., requirunt culpam mortalem, eo semper fundamento, quia suspensio, cum sit poena gravis, solum pro culpa gravi ferri debet, ut poena commensuretur delicto.

5. Verum ipse Suarez: bene distinguendo procedit, nam suspensio multipliciter ferri potest, vel scilicet generaliter, & totaliter, id est ut suspendat Sacerdotem ab exercitio omnium ordinum, & à beneficio &c., & dicitur ab officio, & beneficio, & tunc cum poena sit gravis, requiritur etiam culpam gravem, sive negligenciam, quæ importet culpam mortalem.

6. Alia vero fertur suspensio partialis, id est ab uno, & non ab omnibus, ut ab officio, sed non à beneficio, vel exercitio unius ordinis, & non omnium ordinum, à participatione distributionum correspondentium unius horæ canonicae, & non cæteris; si ergo suspensio sit generalis, & totalis, tunc requirit negligentiam, quæ importat culpam latam, & mortalem, ea ratione, quia est

poena satis gravis, quod quis suspendatur ab officio, & beneficio, si vero sit partialis videndum est etiam, an sit poena gravis, vel levis, si gravis, ut est suspensio ab officio, quia tunc non poterit exercere officium ordinum, nec missam celebrare, vel à beneficio tunc etiam requiritur negligentia, quæ importet culpam gravem, at si est suspensio de aliquo, quod reputetur leve, ut à participatione distributionum correspondentium unius horæ tunc poena levis est, levis etiam sufficiet culpa, sive negligencia, quæ levem, & veniale importet culpam.

Quæ usque modo dicta sunt militant, non solum in censuris, sed in qualibet poena, quia semper intrat regula, quod poena debeat cumensurari delicto.

7. Potissima difficultas est de irregularitate, quam aliqui dixerunt poenam, alii non poenam sed impedimentum, & incapacitatem canonicam, ex quo deducebant posse incurri irregularitatem ex quacunque culpa, quia cum non sit poena, non refertur ad culpam, quæ sententia habet verum sensum considerata irregularitate, quæ oritur ex defectu, tunc neque est poena, neque culpam supponit, quod enim quis sit cæcus, claudus, manu carens, &c., non id est in culpa, & tamen est irregularis, quod ostendit Christus Dominus Jo. c. 9. discipuli interrogantibus de cæco nato (Magister, quis peccavit hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur) respondit neque hic peccavit, neque parentes ejus, at irregularitas, quæ oritur ex delicto, hæc est poena, dicens relationem ad culpam, & de hac est præfens quæstio, si contingat, quod irregularitas insurgat ex culpa consistente in omitendo, an ista omissione, quæ est negligentia debeat esse culpa gravis lata, & mortal, an sufficiat levis, vel etiam levissima.

8. Proponit sub his terminis hanc difficultatem. Diana part. 4. tract. 2. resol. 21., Suarez de censur. disput. 45. sec. 5. num. 4.: Qui bene explicat quæstionem, non esse de irregularitate, quæ incurrit ab eo, qui dabat operam rei illicitæ, pericolosæ, ut in homicidio casuali commisso ab eo, qui dabat operam rei illicitæ, propter periculum homicidii, vel mutilationis; argum. text: in c. continebatur de homicidio, ubi nullam aliam inventi censuram in Monacho facto irregulari, nisi quod daret operam rei illicitæ, pericolosæ, pro ut infra patet, exemplificat Farinac.